փութայ անդր, և ժողովեալ զայլազգիս և զքրիստոնեայս դեղջն՝ հարցանէ ցնոսա զկախարդն, և նոքա ասեն. Այրն ուխտատեղի է Հայոց, Յունաց և Լատինաց և այլ ամենայն քրիստոնէից, և պատուի 'ի նոցանէ և աղօթեն անդ. եւ 'ի նախընթաց ամին մուծան սպասքս այսօքիկ եւ եդան յիւրաքանչիւր տեղիս, եւ փոխեցաւ դուռն։ Յայնժամ հրամայեաց դատաւորն Լատինաց հանել անտի արտաքս զամենայն կարասիս զոր մուծին. փակել զնոր դուռն եւ բանալ զհինն, և թողուլ զԱյրն յառաջին վիճակի իւրում, ուխտատեղի ամենայն քրիստոնէից եւ մի՛ սեփհականել զայն և եթ ազգի միոյ, որ և արարին իսկ, ՌՄԻԵ (1776)։

Իսկ Զաքարիա Պատրիարք Կաղզվանցի, որ նստէր 'ի Կոստանդինուպօլիս, կամելով բառնալ զարտունջ միաբանաց եւ զդայթակղութիւն հասարակութեան, խորհրդով և հաճութեամբ գլխաւորաց ազգին գրեաց զեօթն գլուխս բանից իբր կանոն, վասն բարւոք կառավարութեան Աթոռոյն Երուսաղէմի, որ ունէր օրինակ զայս։

Մեծի արքայանիստ քաղաքիս Կոստանդինուպօլսոյ Պատրիարքս հանդերձ իշխանօք և գրեթէ համայն ազգօք, 'ի թուին Հայոց 1240 (1791) 'ի 23 Յունիս ամսոյ, 'ի միաւորին հաւաքեալ համախոհ և համակամ հաճութեամբ զայսոսիկ կանոնս հաստատեցաք վասն բարեպէս կառավարութեան Ս. Երուսաղէմի առ 'ի զերծուցանելոյ զայն Ս. Աթոռն 'ի բամբասանաց։

Նախ՝ Պատրիարքն զվեց Նազըրս ունիցի ինքեան օգնական, որոց այժմ անուանքն են, Սարգիս եպիսկոպոս Կուղիկեան, Աւետիք եպիսկոպոս, Զաքարիա, Կարապետ, Պետրոս եպիսկոպոսունք, Մարտիրոս վարդապետ, և զամենայն ինչ ժողովեալ հաւաքեսցեն թէ 'ի դարպասական ողորմութենէ և թէ յայլոց. սոյն հարազատ գործակալքն՝ թուով և տումարաւ դիցեն յարկղն երկաթի, և զբանալին ինքեանք պահեսցեն, և մի տումար եւս Պատրիարքն ունիցի. երբ պիտոյ լիցի գործակալքն ըստ բաւականին հանցեն զդրամն 'ի մատակարարութիւն Ս. Տանն մինչ 'ի վերջ տարւոյն. և 'ի տարեգլխոյն մեծաւորն կոչեսցէ զգործակալսն և պահանջեսցէ 'ի նոցանէ զհաշիւ բոլոր տարւոյն, եւ նոքա տացեն։ Պատրիարքն նորեկ սպասաւոր